

Dugnad versus profesjonalisering

Jeg har, etter mange års medlemskap i Askøy Seilforening, gjort meg en del tanker om hva jeg har vært med på, hva vi gjør nå og hvor skal vi videre fremover.

Hva jeg har vært med på, kan humoristisk oppsummeres i følgende: «Man melder seg ikke inn i foreningen for å seile, men for å ta fagbrev». Denne har vært brukt i spøkefulle ordlag mange ganger mens vi har spist pannekaker i dugnadspauser. I 15 år har jeg holdt på, mange andre i minst 15 år før det. Jeg

er stolt av å ha gitt mitt bidrag til servicebygget vi har i dag.

Sommerens VM i Yngling beviste hva vi kan få til i foreningen. Verken Yngling-VM eller de andre arrangementene i år kunne ha vært gjennomført uten medlemmers innsats.

Men, det er de samme menneskene som går igjen. Det begynner av og til å ligne rovdrift på personer. Innsatsen er frivillig, men vi er et regionalt seilingsenter. Det forplikter litt. Mange tar ansvar, men vi skulle kanskje vært flere.

Vi har i 2015 utvidet dugnadsbegrepet utover vedlikehold, ryddesjauen i Kollevågen og bygging av servicebygget. Det er nå mange andre muligheter til innsats, som for eksempel deltagelse i regatta på land og sjø, arrangementer, administrasjon, brygge og havn og masse annet i løpet av året. Askøy Seilforening er blitt en liten «bedrift» hvor der skjer mye. Man må planlegge årets aktiviteter, lage budsjetter, vurdere investeringer, få til organisering og sørge for finansiering. Aktivitetene gjennom året er det som skaper foreningen, uavhengig av det som til enhver tid skjer.

Hvor skal vi videre fremover? Mye ligger i foreningens statutter. Vi skal drive med seiling både for de aktive og de mindre aktive.

Hva kan vi forvente av dugnadsinnsats fra foreningens medlemmer? Forventer flere å få utført tjenester av foreningen uten selv å bidra? Forventer flere at havneleie og medlemskap dekker det meste, og at de som jobber på kontor eller har andre oppgaver er en del av denne servicen? Flere års medlemskap og innsats i foreningen har av og til fått meg til å begynne å lure.

Det har oppstått et nytt begrep innen seilingsporten, i hvert fall for meg, som kalles «bag-sailing». Man kommer til en ferdig rigget båt, seiler regatta eller hva det nå måtte være, betaler hva det koster og forlater båten.

Er det dette foreningen er på vei mot? En ferdig båtplass, groe og skjell skrapet av havneleie og brygge, et servicebygg med be- tjent kjøkken, renhold og vedlikehold gjennomført, regattaopplegg klargjort, vinterstormer ridd av – utført av de få som har fått med seg at Ingrid (eller var det Gunnar) er over oss, sjekk av fortøyninger i november/desember utført og diverse annet gjort når det trengs.

Da er vi på vei mot en profesjonalisering. Daglig leder, vaktmester, innleie av servicefirma når ulike ting skjer og kanskje neste VM i Yngling arrangert av Eventmaker AS?

Jeg tror at man på et tidspunkt vil komme til et veiskille hvor man må kjøpe mer og mer tjenester for å få utført ting som før ble gjort på dugnad. Hvis dette skjer, endrer kostnadsbildet seg vesentlig ut i fra det vi er vant med i dag. De personer som deltar i dag, vil ikke være med i morgen. Hvem er villig til å overta de rollene som må besettes, og hvem vil bidra med den innsats som er nødvendig i årene fremover?

Svaret på dette er det vi medlemmer som avgjør.

Jan Rune Hopland, styremedlem i Askøy Seilforening

ASKØY (NESTEN) RUNDT 2015

KNIVING: Det var skiftende forhold under årets Askøy Rundt.

Økt deltagelse i fornyet arrangement

Til tross for endringer ble årets Askøy Rundt svært vellykket. Eller kanskje var det på grunn av?

AV OLE-JØRGEN MICHELSEN •

Etter litt neglebiting 14 dager før regattaen, strømmet påmeldingene på, og det ble etter hvert klart at vi ikke bare matchet fjorårets påmelding til den tradisjonsrike regattaen, men at vi også fikk til en økning i antall deltagere. Det til tross for at vi hadde endret løpet og endestoppet.

Endringene besto i all hovedsak i å flytte lørdagens startområde nordover til Askeneset i byfjorden, korte søndagens løp noe ved å ha målgang vest av Ramsøy, samt å seile alt samme dag i stedet for over to dager med pitstop på Herdla.

Nytt av året var også at regattaen ble avsluttet på seilingsenteret til Askøy Seilforening med felles grilling, premieutdeling, musikk

og fest utover i de små timer.

Kort oppsummert var det hele svært vellykket. Til tross for avkorting og at ikke alle båter gikk til havn ved seilingsenteret, ble det en spennende regatta med skiftende forhold. Hva destinasjonen angår er det lenge siden det har vært over 120 mennesker på grilling og premieutdeling for denne regattaen.

Så hva nå? Askøy Rundt har promotert seilingsport i Bergen ved å ha en runding ved Nordnes der folk kunne se båtene fra land. Dette falt bort ved det nye løpet og kanskje

bør vi finne en løsning her. Kanskje bør det også legges inn flere muligheter for avkorting i Hjeltefjorden? Dette er ikke lett, men kan løses med sentermerker der du kan passere på begge sider og gå i mål ved en avkorting. Der- som det er bra oppmøte etter regattaen, kan vi videreutvikle opplegget ved å tilby bar, mat og overnatting på land for de som ønsker det. Mulighe- tene er mange. Det ser ut som denne varianten av regattaen er kommet for å bli, og det blir spennende å se hva neste års komité kommer opp med.

ÉN DAG: Nytt av året var at hele Askøy Rundt ble seilt i ett.

På langtur uten returdato

Nokre berre drømmer om langtur, medan andre verkeleg gjer alvor av det!

AV GISKE BERLAND •

1. august la Erik Føyn og Britt Eikemo i HARRYZ ut frå kai i Askøy Seilforening. Dei skal på langtur, ein skikkeleg langtur – for desse to har per dags dato ingen slutt dato. I skrivende stund snakkar dei om alt frå 3 til 10 år, eller så lenge helsa held og dei syns det er kjekt å vera på tur!

Dei har budd i båten eit par månader allereie. Erik starta sin pensjonisttilværelse 1. september og Britt har slutta i jobb. Planlegginga av turen, førebuingar og ulike oppgraderingar har dei haldt på med i lang tid. Det må til, sjølv om Erik og Britt har vore på langtur før. Sidan sist har dei bytt båt til ein større Bavaria, 50 fot, 2005 modell.

På denne turen skal dei ha GOD tid, der dei slepp å «stressa» – ikkje minst i Karibia der dei reknar med å vera i et års tid. Sist dei var på tur var det ikkje noko kjekt å måtta hoppa over flotte stader som dei kunne tenkt å utforska meir. Men slik er det når ein går «mjølkeruta» og ein må vidare på grunn av sesong et stormar. Me båtfolk er jo ein sosial art og det kjekke på tur er alle dei mange «rare» (i positiv forstand) menneska ein møter. Paret fortel at dei ofte inviterer både lokale og andre seglarar ombord. Det er gjevande, spennande og ein får mange nye venner.

– Hugs på det, seier Erik, – at det er me som er gjester og bør gje av oss sjølv.

Når eg spør dei kva som er verst å reisa i frå når ein skal det kontant frå Britt: barnebarna! Totalt har dei åtte barnebarn i alderen fem måneder til 12 år. Men det går seg nok til, for dei tenkjer å reisa heim for å treffa familie og vener eit par gonger i året. Ja, dei har

PÅ LANGTUR: Erik Føyn og Britt Eikemo seiler på ubestemt tid.

allereie planlagt vinterferie i Østerrike, så noko så uvanleg som slalomutstyr er pakka i båten i tillegg til vanleg vintertøy. Planen er å bruka 2–3 månader ned til Brighton, der eine dottera bur og dei skal overvintra.

Neste år går turen vidare i retning Portugal og Spania. Dei reknar med å få besøk undervegs, men på havkryssa likar dei best å vera åleine. Eit av tipsa deira for langtureglarar er å ikkje henga seg opp i bagatellar og gje kvarandre litt fred innimellom. Stillehavet vert nytt for dei begge og så ser dei fram til å få sjå meir av nokon av drøymestadane som Tobago Keys, Clifton og St. Winton.

Me kan alle fylgja opplevingane deira på bloggen: www.harryztur.com.

NYTT FRA ASKØY SEILFORENING • askoy-seilforening.no

